

Arrestnummer	C/179 /2014
Repertoriumnummer	2014/585
Datum van uitspraak	05 februari 2014
Rolnummer	2012/CO/136
Notitienummer parket-generaal	

Organisatie
KBO (7/2/2014)

Het Hof van Beroep te Antwerpen, 14 Kamer,
 Bij arrest d.d. 17 oktober 2018, gewezen op
 tegenwoordig heeft beslist: Verklaart de voordeling
 tot uitlegging van het arrest van het Hof van Beroep te
 Antwerpen, 14de correctionele Kamer (thans 14 Kamer)
 d.d. 05.02.2014 onbetrouwbaar en gezegd als volgt;
 Zegt voor recht dat de vermelding van de termen
 'materialen' in het derde gedachte streepje van de
 opsomming van de af te beken en/of te verwijderen
 verhardingen en constructies enkel dient om de
 locatie en de functie van de te verwijderen
 'verharding in beton' nader te omschrijven.
 Zegt voor recht dat de door het Hof bevestigde
 Besluitmaatregel, zoals weergegeven in het Besluitend
 gedeelte van het arrest van het Hof van Beroep te Antwerpen,
 14de correctionele Kamer (thans 14 Kamer) d.d. 05.02.2014,
 geen betrekking heeft op 'materialen' aanwezig op het terrein,
 die al dan niet gebouwd worden in het kader van de

Hof van beroep uitbating van een
Antwerpen landbouwexploitatie;
 wijst het meer- en anders
 geborderde af.

~~RRD 12563~~
 STEDENBALKWIKHOUD INSPECTIE
 EGOP
 27 MEI 2014

12e kamer
 correctionele zaken

arrest overgeschreven
 op hypotheekkantoor
 op 10/03/2014

Arrest

Expeditie afgeleverd aan
 Ontvangkantoor niet-fiscale
 Invordering te Antwerpen op

10 AUG 2015

Aangeboden op	07-02-2014
Niet te registreren	
Je bestuursassistent.	S. FIEUX

Het **OPENBAAR MINISTERIE**

tegen

251

1. |
geboren te | : op |
en wonende te |

beklaagde

aanwezig en bijgestaan door mr. Marle-Josée Deuss,
advocaat bij de balie van Tongeren, op 12 september
2013 en op 11 december 2013

252

2. |
ondernemingsnummer |
met maatschappelijke zetel gevestigd te | | | ,

beklaagde

vertegenwoordigd door mr. Mark Fransen loco mr. Ludo
Geukens, beiden advocaat bij de balie van Tongeren, op
12 september 2013

vertegenwoordigd door mr. Ludo Geukens, advocaat bij
de balie van Tongeren, op 11 december 2013

en inzake

**de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR VAN HET
VLAAMS GEWEST**

bevoegd voor het grondgebied van de Provincie Limburg,
met diensten te 3500 Hasselt, Koningin Asfridlaan 50,
bus 1,

elser tot herstel

vertegenwoordigd door mr. Andy Beelen, advocaat bij de
balie van Tongeren, loco mr. Christian Lemache, advocaat
bij de balie van Hasselt, op 12 september 2013

vertegenwoordigd door mr. Christian Lemache, advocaat
bij de balie van Hasselt, op 11 december 2013

1. Ten laste gelegde feiten

Te op hierna vermelde data:

Bij Inbreuk op de artikelen 99, 146, 149 en 160 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening,

de feiten sedert 1 september 2009 strafbaar gesteld bij de artikelen 4.2.1, 6.1.1, 6.1.41 en 6.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

op het onroerend goed gelegen te
gekadastraerd als

elgendom van ; in volle elgendom, ingevolge aankoop,
akte d.d. ;

afgevaardigd bestuurder zijnde van de ,
opdrachtgeefster der werken,

handelingen, werken of wijzigingen, omschreven in artikel 4.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (voorheen artikel 99 van het Decreet van 18 mei 1999, het artikel 44 van de Wet van 29 maart 1962 en het artikel 42 van het Decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996),

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, uitgevoerd of voortgezet te hebben,

en/of als elgenaar toegestaan of aanvaard te hebben dat deze werken, handelingen of wijzigingen zoals voorzien in artikel 6.1.1.1° en 2° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (voorheen artikel 146,1° en 2° van het Decreet van 18 mei 1999), gepleegd worden,

In casu,

op niet nader te bepalen data tussen 09.02.2006 en 30.08.2006,

In agrarisch gebied met ecologisch belang, en grenzen aan het EG-habitatrichtlijngebied ; en

en ; het oprichten van

- een verharding in klinkers met een oppervlakte van ongeveer 23 x 52 m tegen de achtergevel van 2 loodsen
- een muur in gevelsteen rond deze verharding (hoogte 1.60 m) met aan de achterzijde een poortopening en rechts een deuropening, alsmede meerdere ramen

- een verharding in beton achter de binnenkoer (breedte 3 m lengte 52 m), dienstig als stapelruimte voor materialen
- een verharding in klinkers tussen beide loodsen in plaats van grasdallen zoals voorzien op de goedgekeurde bouwplannen
- een afdak op metalen palen tegen de achtergevel van de woning - stal met een oppervlakte van ongeveer 5,50 m x 14 m en een hoogte van 3,20 m en afgedekt met geprofileerde staalplaat. Het afdak is voorzien van een vloerdek in klinkers.
- een vijver met binnenliggend eiland en bruggetje, met een oppervlakte van ongeveer 42 x 46 m
- een gemetselde keermuur (hoogte 2 m) die de vijver scheidt van het maalveld van de voorliggende woning
- een metalen trap
- een terras aan de voorzijde van de vijver met een oppervlakte van ongeveer 8 x 8 m
- een afsluiting in metaal rond het terras
- een verharding in klinkers rond de vijver
- achter de binnenkoer aan de rechterzijde van de vijver werd nog een verharding aangebracht
- een afsluiting rond de vijver met metalen kettingpaaltjes
- een uitbreiding van de leefruimte van de woning aan de achterzijde ter hoogte van het terras.

overgeschreven op het hypotheekkantoor van

op

Ref.:

Bedrag: 135,52 euro

Hypotheekbewaarder a.l. (get)

2. Bestreden beslissing

Er werd hoger beroep ingesteld:

- op 28 december 2012 door de beklaagde tegen alle schikkingen te haren laste
- op 28 december 2011 door de beklaagde tegen alle schikkingen te haren laste
- op 30 december 2011 door het Openbaar Ministerie tegen alle schikkingen op strafgebied tegen de beide beklaagden

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen op 20 december 2011 door de correctionele rechtbank van Tongeren, kamer 11, waarbij beslist werd:

Verklaart beide beklaagden schuldig aan het hen ten laste gelegde feit zoals omschreven in de dagvaarding en veroordeelt hen ieder tot een

geldboete van 250,00 euro, verhoogd met 45 opdeclemen en alzo gebracht op 1.375 euro.

Zegt dat voor eerste beklagde een vervangende gevangenisstraf wordt opgelegd van twee maanden bij niet betaling van de geldboete.

Gelast ten aanzien van beide beklagden het uitstel van de strafuitvoering wat betreft de helft van de opgelegde geldboete en dit gedurende een periode van 3 jaar vanaf heden.

Verplicht elk van de beklagden tot betaling van een bedrag van ieder 25 euro, vermeerderd met 45 opdeclemen en alzo gebracht op 137,50 euro elk, bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Legt aan elk van de beklagden een vergoeding op van 31,28 euro.

Veroordeelt beklagden hoofdelijk tot de strafkosten, deze tot op heden begroot op 62,86 euro.

Stelt vast dat de herstellvordering niet in staat van wijzen is.

Beveelt ambtshalve een heropening van de debatten en stelt de zaak voor behandeling van de herstellvordering vast op de zitting van dinsdag 11 september 2012, om 09.00, Zaal D, 11° Kamer, gerechtshof te 3700 - Tongeren, Piepelpoel, nr. 10.

3. Rechtspleging voor het hof

3.1.

Bij het arrest, op tegenspraak gewezen door het hof van beroep van Antwerpen, kamer 12, op 3 april 2013 werd als volgt beslist:

Verklaart de hogere beroepen ontvankelijk;

Vooraleer verder recht te doen;

Zegt dat het hof zich ter plaatse zal begeven teneinde zich te vergewissen van de plaatsgesteldheid, in aanwezigheid van het Openbaar Ministerie, de griffier, de partijen en hun raadsleden, en dit op het terrein gelegen te gekadaastreerd als

Heropent te dien einde de debatten op donderdag 12 september 2013 in de voormiddag om 10.00 uur;

Houdt de beslissing over de kosten aan.

3.2.

Gelet op het P.V. van plaatsbezoek d.d. 12 september 2013.

3.3.

De zaak werd behandeld op de openbare zittingen van 12 september 2013 en 11 december 2013.

Gelet op de gewijzigde samenstelling van de zetel van het hof werd de zaak in zijn geheel hernomen op de terechtzitting van 12 september 2013.

De eiser tot herstel is vrijwillig tussen gekomen in deze procedure op de terechtzitting van 12 september 2013

Het hof heeft hierbij gehoord:

- de heer voorzitter in zijn verslag
- het Openbaar Ministerie in zijn uiteenzetting van de zaak en in zijn vordering
- de eiser tot herstel in zijn middelen, ontwikkeld door zijn raadsman, voornoemd
- de beklaagden in hun middelen van verdediging, ontwikkeld door hun respectieve raadsleden, voornoemd.

De neergelegde conclusies en stukken werden in het beraad betrokken.

4. Beoordeling

4.1. Motivering ten gronde

4.1.1. Op strafrechtelijk gebied

Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het hof, en door de stukken van het dossier, is de schuld van de beide beklaagden aan de hen ten laste gelegde felten bewezen gebleven.

Hiervoor wordt verwezen naar de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter, welke door beklaagden in hoger beroep niet weerlegd wordt en door het hof wordt beaamd en overgenomen en aangevuld als volgt.

De constructies zijn gelegen in een agrarisch gebied met ecologisch belang conform het gewestplan goedgekeurd bij KB van 1/09/1980, zijnde een kwetsbaar gebied in de zin van art. 1.1.2.10°.a)1) VCRO. De oprichting van constructies zonder vergunning alsook het niet naleven van de voorwaarden van een stedenbouwkundige vergunning van 18/05/2004 zijn strafbaar in dit kwetsbaar gebied.

Beklaagden hebben getracht een regularisatievergunning te bekomen doch bij beslissing van 19/09/2012 van de Raad voor Vergunningsbetwistingen werd dit verzoek afgewezen wegens onontvankelijkheid.

Met betrekking tot de uitbreiding van de leefruimte van de woning aan de achterzijde ter hoogte van het terras erkent beklagde in besluiten dat deze uitbreiding niet conform de voorwaardelijke vergunning van 18/05/2004 van de Bestendige Deputatie is uitgevoerd. Ten onrechte beweert beklagde dat het afdak op metalen platen tegen de achtergevel van de woning vergund zou zijn, verwijzend naar de voorwaardelijke vergunning d.d. 18/05/2004. Dit afdak komt in deze vergunning niet ter sprake.

Ten onrechte tracht beklagde de schuld in de schoenen te schuiven van de stad die voor geen rede vatbaar zou zijn. Vast staat dat beklagde in haar hoedanigheid van afgevaardigde bestuurder van de in strijd met de voorwaarden van de verleende vergunning van 18/05/2004 en zelfs zonder vergunning constructies oprichtte. Beklaagden hebben zelf een situatie van voldongen felten gecreëerd. Het felt dat er geen regularisatie werd bekomen kan dan ook niet ten kwade geduld worden aan het college van burgemeester en schepenen van de stad. Zelfs indien een regularisatie zou zijn bekomen - quod non - heft dit de strafbaarheid niet op. Ook de afpaling rond de vijver is vergunningsplichtig gezien de vijver gelegen is in kwetsbaar gebied.

De is eigenaar van het onroerend goed waarop de stedenbouwkundige inbreuken werden vastgesteld. De

betwist niet dat het misdrijf een intrinsiek verband heeft met de verwezenlijking van het maatschappelijk doel van de rechtspersoon en voor rekening van de rechtspersoon is gepleegd.

Beklaagde heeft als afgevaardigd bestuurder van de zeggenschap over deze vennootschap. Beklaagde heeft wetens en willens werken uitgevoerd aan dit onroerend goed zonder te beschikken over een stedenbouwkundige vergunning, alsook heeft zij de voorwaarden van de stedenbouwkundige vergunning van 18/05/2004 niet nageleefd bij het uitvoeren van de werken.

Beklaagde had derhalve als geïdentificeerde natuurlijke persoon de feltelijke leiding binnen deze rechtspersoon en de rechtspersoon heeft dan ook gehandeld door toedoen van het persoonlijk handelen van deze beklagde. Gezien beklagde de feiten wetens en willens pleegde, kan zij derhalve samen met de rechtspersoon op grond van art. 5 Sw. worden veroordeeld.

Bij de straftoemeting in hoofde van beklagde wordt rekening gehouden met:

- de persoon van de beklagde,
- haar blanco strafregister,
- het gunstig strafrechtelijk verleden in hoofde van beklagde,
- de omstandigheden en ernst van de feiten, die getulgen van weinig respect voor de regels van ruimtelijke ordening en dit in een kwetsbaar gebied,
- het tijdsverloop tussen de gepleegde feiten en de berechting ervan, zonder dat er sprake is van een overschrijding van een redelijke termijn.

De eerste rechter legde aan de beklagde een wettige en aan de persoon van deze beklagde, aangepaste bestraffing op, zodat het hof deze bestraffing bevestigt; de duur van de vervangende gevangenisstraf is aangepast aan de omvang van de opgelegde geldboete.

Hopelijk zal het verleende uitstel de beklagde er toe aanzetten zich in de toekomst beter te gedragen, daar zij moet weten dat bij een volgende veroordeling het thans verleende uitstel kan herroepen worden; de duur van het uitstel dient bepaald op 3 jaar teneinde een maximaal nuttige preventieve werking te verkrijgen.

Het hof gaat niet in op het verzoek van beklaagde tot het verlenen van de opschorting nu een dergelijke gunstmaatregel niet van aard is om beklaagde afdoende te wijzen op haar maatschappelijke beperkingen en verplichtingen.

Bij de straftoemeting in hoofde van de _____ houdt het hof rekening met

- de rechtspersoonlijkheid van beklaagde,
- haar blanco strafregister,
- de aard en de ernst van de feiten die getuigen van weinig respect voor de regels van ruimtelijke ordening, en dit in kwetsbaar gebied
- het tijdsverloop tussen de gepleegde feiten en de berechting ervan zonder dat er sprake is van een overschrijding van een redelijke termijn.

De eerste rechter legde echter een onwettige straf op.

Aan de beklaagde _____ wordt uit hoofde van voormelde bewezen feiten een geldboete opgelegd van 500 euro, met 45 opdeclemen te verhogen en alzo gebracht op 2.750 euro.

Nu de beklaagde _____ vroeger nog niet veroordeeld is geweest tot een geldboete van meer dan 24.000 euro, wordt de bestraffing deels met uitstel verleend, zoals hierna bepaald, om haar in de toekomst verder te ontraden zich aan dergelijke feiten schuldig te maken en haar ertoe aan te zetten de regels inzake ruimtelijke ordening te respecteren.

Hopelijk zal dit uitstel de beklaagde er toe aanzetten zich in de toekomst beter te gedragen, daar zij moet weten dat bij een volgende veroordeling het thans verleende uitstel kan herroepen worden; de duur van het uitstel dient bepaald op 3 jaar ten einde een maximaal nuttige preventieve werking te verkrijgen.

De geldboete moet de beklaagde ervan weerhouden in de toekomst dergelijke laakbare handelingen te stellen.

4.1.2. Met betrekking tot de herstellvordering

De herstellvordering, waarbij het herstel in de oorspronkelijke staat wordt gevorderd, dateert van 11 augustus 2009. De herstellvordering luidt als volgt (stuk 176):

1. de afbraak/verwijdering van

- de verharding in klinkers met een oppervlakte van 23 m x 52 m tegen de achtergevel van de 2 loodsen
- de muur in gevelsteen rond deze verharding met aan de achterzijde een poortopening en rechts een deuropening, alsmede meerdere ramen
- de verharding in beton achter de binnenkoer, dienstig als stapelruimte voor materialen
- de verharding in klinkers tussen beide loodsen
- het afdak op metalen palen tegen de achtergevel van de woning - stal met een oppervlakte van 5,50 m x 14 m, een hoogte van 3,20 m en afgedekt met geprofileerde staalplaat
- het vloerdek in klinkers onder dit afdak
- de gemetselde keermuur (hoogte 2 m) die de vijver scheidt van het maalveld van de voorliggende woning
- de metalen trap
- het terras aan de voorzijde van de vijver met een oppervlakte van 8 m x 8 m
- de afsluiting in metaal rond het terras
- de verharding in klinkers rond de vijver
- de afsluiting rond de vijver met metalen kettingpaaltjes
- de uitbreiding van de leefruimte van de woning aan de achterzijde ter hoogte van het terras
- het eiland in de vijver
- het bruggetje

2. het aanschuiven van de oevers van de vijver zodat een zacht glooiende helling ontstaat.

Op 6 februari 2013 gaat de stedenbouwkundig inspecteur opnieuw ter plaatse en stelt vast dat de toestand nagenoeg ongewijzigd is gebleven zodat hij zijn herstellvordering handhaaft.

Het hof is ter plaatse geweest op 12 september 2013 en heeft zich de visu kunnen vergewissen van de wederrechtelijke constructies ter plaatse en de weerslag ervan op de ruimtelijke ordening.

Vermits beklagden vervolgd zijn voor feiten van oprichting in een kwetsbaar gebied, hetgeen nog steeds strafbaar is, is het hof bevoegd te oordelen over de herstellvordering die geënt is op deze feiten.

De strafrechter voor wie de herstellvordering wordt ingesteld moet die vordering in beginsel toewijzen naast de straf die hij oplegt, gezien deze vordering verbonden is met de strafvordering.

De herstellvordering strekt er in deze zaak toe de onrechtmatige toestand ingevolge het bewezen verklaard misdrijf van oprichting in hoofde van beklagden te doen verdwijnen en is noodzakelijk om de gevolgen van dit misdrijf ongedaan te maken. De herstelmaatregel inzake stedenbouw heeft in deze zaak een burgerrechtelijk karakter daar het een bijzondere vorm van teruggave beoogt, zij het dat deze burgerlijke vordering door het Openbaar Ministerie namens de stedenbouwkundig inspecteur wordt uitgeoefend in het algemeen belang.

Tot voor de inwerkingtreding op 1 september 2009 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening had de stedenbouwkundig inspecteur bij de keuze van de herstelmaatregel een ruime beleidsvrijheid. Ingevolge het art. 6.1.41.§1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening bepaalt thans een prioriteitenorde de aard van de herstelmaatregel. Deze bepaling beperkt de beleidsvrijheid van de stedenbouwkundig inspecteur bij de keuze van de herstelmaatregel. Op grond van art. 7.1.1. VCRO is deze bepaling dan ook onmiddellijk van toepassing op deze herstelmaatregel.

Bepalend voor de prioriteitenorde en dus voor de keuze van de herstelmaatregel is ultermaal de categorie waartoe het stedenbouwmisdrijf behoort.

De rechter houdt toezicht op de correcte toepassing door de stedenbouwkundig inspecteur van deze decretale prioriteitenorde.

In casu is het door beklagden begane misdrijf een "ernstig" misdrijf in de zin van art. 6.41.§1.1^o Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, met name het verrichten van handelingen in strijd met de stedenbouwkundige voorschriften aangaande de voor het gebied toegelaten bestemmingen voor zover daarvan niet op geldige wijze is afgeweken. Dit impliceert dat als herstelmaatregel ofwel het herstel in de oorspronkelijke toestand dan wel bouw- of aanpassingswerken kunnen worden opgelegd indien hierdoor kennelijk de plaatselijke ordening wordt hersteld. Het betalen van een meerwaarde komt dan ook niet aan de

orde. De stedenbouwkundig inspecteur motiveert in zijn herstellvordering dat de wederrechtelijk opgerichte constructies en vijver niet kunnen aanvaard worden, noch vergund worden *in agrarisch gebied met ecologische belang* om reden dat ze geen band hebben met het landbouwbedrijf en bijgevolg strijdig zijn met de bestemming van het gebied (zie stuk 157 strafdossier).

De rechter is gehouden de herstelmaatregelen te bevelen zoals gevorderd door de herstellvorderende overheid maar dient deze wel op de interne en externe wettigheid te toetsen en te onderzoeken en of ze stroken met de wet dan wel op machtsoverschrijding of machtsafwendig berusten (art. 159 GW).

De rechter kan enkel nagaan of de door de herstellvorderende overheid gedane keuze van herstelmaatregel uitsluitend steunt op motieven van een goede ruimtelijke ordening en gebeurlijk een herstellvordering die zou steunen op motieven vreemd aan de ruimtelijke ordening of die kennelijk onredelijk zou zijn zonder gevolg laten. Bovendien moet de rechter ook nagaan of de last die voor de beklagden uit het gevorderde herstel zou voortvloeden opweegt tegen het voordeel dat hieruit voor de ruimtelijke ordening zou ontstaan. Het is dan ook niet aan de rechter om te oordelen of aanpassingswerken al dan niet een juistere toepassing van de wetgeving zouden zijn die een goede ruimtelijke ordening beoogt.

De omstandig gemotiveerde herstellvordering van 11/08/2009 is zowel intern als extern wettig en beoogt, binnen de weerhouden felten, op gepaste, aangepaste doch noodzakelijke wijze het herstel van de gevolgen van het door de beklagden gepleegde misdrijf. Zij steunt op motieven van goede ruimtelijke ordening en is niet kennelijk onredelijk.

De gevorderde herstelmaatregel vindt derhalve steun in de elementen van het dossier en de aangevoerde motieven.

De Hoge Raad voor het Herstelbeleid verleende op 13/07/2009 een eensluidend advies.

Deze wederrechtelijke constructies zijn gelegen in een agrarisch gebied met ecologisch belang, een kwetsbaar gebied. Dit betekent dat gelet op de belangrijkheid van de fauna en flora in de aanpalende groengebieden geen werken en handelingen mogen uitgevoerd worden die dit specifieke milieu schaden waardoor de landschappelijke waarde ernstig wordt aangetast. Gelet op het aantal constructies verspreid over het terrein en de grote omvang ervan hebben deze een significante impact op de ruimtelijke ordening. Deze constructies die ruimtelijk geïsoleerd liggen zijn dan ook zeer hinderlijk in de open omliggende ruimte en schaden

ongetwijfeld fauna en flora in dit ecologisch waardevol gebied. Bovendien zijn de constructies gelegen in het gebied van Wateringen. De Wateringen worden gekenmerkt door een systeem van grachten en sloten. Het landschap wordt dan bepaald door hooiweiden, populierenaanplanten en kleine landschapselementen.

Door deze verhardingen en constructies aan te brengen wordt dan ook de waterhuishouding ernstig verstoord en wordt tevens het *historisch vloeiveldenlandschap* ernstig aangetast.

Het felt dat beklagde over de nodige milieuvergunningen beschikt voor het uitbaten van een landbouwbedrijf, tast de redelijkheid van de herstellvordering, die een goede ruimtelijke ordening beoogt, niet aan.

Met betrekking tot de vijver wordt enkel gevorderd dat de oevers worden aangeschuld zodat een zacht glooiende helling ontstaat, waardoor de amfibieën er gemakkelijk in en uit kunnen. Er worden geen andere aanpassingswerken gevorderd zodat de argumentatie van beklagde op p. 11 en 12 van haar besluiten niet ter zake dienend is.

Het terras aan de voorzijde van de vijver dient eveneens verwijderd te worden, ongeacht of het terras nu al dan niet nog gebruikt kan worden. Ten onrechte houdt beklagde Naten voor dat dit niet zou kunnen verwijderd worden omdat het aangehecht is aan de woning.

Ook al wordt de metalen trap niet langer gebruikt, toch dient deze verwijderd te worden.

De verhardingen in klinkers rond de vijver en de afsluiting rond de vijver met metalen kettingpaaltjes en het bruggetje dienen eveneens verwijderd om hoger vermelde redenen. Het felt dat deze afpaling omwille van veiligheidsredenen is aangebracht is irrelevant en maakt de herstellvordering niet onredelijk. Ook het felt dat het bruggetje dient om het eilandje te onderhouden en dieren te voeden doet niet ter zake. Overigens, dat eilandje in de vijver moet eveneens verwijderd worden.

De externe adviezen in het kader van de administratieve procedures van 11/10/2011 van het VMM en van 4/10/2011 van de dienst Waters en Domeinen, die enkel betrekking hebben op het waterbeleid, doen geen afbreuk aan de redelijkheid van de herstellvordering die gebaseerd is op motieven van ruimtelijke ordening.

De verhardingen in klinkers tegen de achtergevel van de loodsen zijn onaanvaardbaar om hoger vermelde redenen. De grasdallen zoals toegestaan in de vergunning voorkomen dat er landbouwmachines wegzakken en waarborgen eveneens een hygiëne bij de verzorging van

de dieren. Overigens, op dit moment worden er ter plaatse geen dieren meer verzorgd en beklaagden gaan zich overigens toeleggen op aspergeteelt. Met betrekking tot de verharding in beton achter de binnenkoer, hetgeen noodzakelijk zou zijn om materialen op te stapelen, stelt het hof vast dat er voldoende loodsen op het terrein staan om deze materialen te herbergen. Deze verhardingen zijn dan ook niet strikt noodzakelijk zoals beklaagden ten onrechte voorhouden. Met betrekking tot de vaststelling dat aan de zijde van de loodsen ook betonverharding is aangebracht, stelt het hof vast dat dit geen voorwerp uitmaakt van de in hoofde van beklaagden bewezen feiten, zodat het hof niet gevat is daarover uitspraak te doen.

De muur in gevelsteen gebouwd als afsluiting voor de dieren en tegen diefstal, is onaanvaardbaar vanuit ruimtelijk oogpunt om de hoger vermelde redenen. Ook de keermuur is om dezelfde redenen onaanvaardbaar.

De uitbreiding van de leefruimte van de woning is niet conform de vergunning van 18/05/2004 uitgevoerd en dient derhalve verwijderd te worden.

Het afdak met metalen platen tegen de achtergevel van de woning dient eveneens verwijderd te worden. Dit afdak is niet opgenomen in de voorwaardelijke vergunning afgeleverd door de Bestendige Deputatie op 18/05/2004.

Dat beklagde er louter een andere visie op na houdt is niet dienend en de Ingeroepen beweringen zijn alleszins niet van aard om het hof anders te doen beslissen.

Gezien de omvang en de aard van de inbreuken brengt de herstelvordering, zoals gesteld en gehandhaafd, voor de beklaagden geen onredelijke last mee die het voordeel dat voor de ruimtelijke ordening zou ontstaan zou overstijgen. Immers, beklaagden hebben doelbewust een situatie van voldongen feiten gecreëerd en zij hebben zelf de schade veroorzaakt die deze herstelmaatregel met zich zal meebrengen door op dergelijke grote schaal werken en handelingen uit te voeren zonder vergunning dan wel niet conform de verleende voorwaardelijke vergunning.

4.1.2.1. De uitvoeringstermijn van de herstelmaatregel en dwangsom

Op grond van art. 149.§1/2 DRO en art. 6.1.41.§3 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening bepaalt de rechtbank een termijn voor de uitvoering van de herstelmaatregelen en kan de rechtbank op vordering van de stedenbouwkundig Inspecteur een dwangsom bepalen. De stedenbouwkundig Inspecteur vordert in zijn herstellvordering een dwangsom van 125 euro per dag.

De termijn voor het herstel dient, gelet op de omvang van de werken, te worden bepaald op 2 jaar vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest om de beklagden de nodige tijd te verschaffen om zich aan de hen bij dit arrest opgelegde verplichtingen te conformeren.

Het is gepast om een dwangsom op te leggen waarvan het bedrag dient bepaald op 125 euro per dag vertraging indien niet vrijwillig door beklagden wordt overgegaan tot het herstel van de plaats in zijn vorige toestand, zoals boven aangegeven, en dit binnen de opgelegde hersteltermijn, met dien verstande dat die dwangsom zal verbeuren vanaf de eerste dag na de hoger vermelde hersteltermijn in zoverre het huidig arrest vooraf werd betekend. Dit houdt concreet in dat er geen dwangsomtermijn wordt toegestaan.

De herstellvordering dateert reeds van 11/08/2009 en tot op heden zijn beklagden niet vrijwillig overgegaan tot uitvoering van deze herstellvordering zodat het hof het opleggen van een dwangsom nuttig acht.

Het opleggen van een dwangsom moet beklagden ertoe aanzetten de herstelmaatregel uit te voeren. De verplichting tot het uitvoeren van de herstelmaatregel komt toe aan beklagden en niet aan de stedenbouwkundig Inspecteur. Er is dan ook geen aanleiding om deze dwangsom te beperken in de tijd.

5. Wettelijke bepalingen

Het hof houdt rekening met volgende wettelijke bepalingen, de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211, 211bis van het Wetboek van Strafvordering
- 1, 2, 3, 5, 7, 7bis, 38, 40, 41bis, 50 van het Strafwetboek
- 44, 64, 65, 68 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van 29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66, 68, 71 en 72 van het decreet van

22 oktober 1996, thans art. 2, 93, 146, 149.§§1 en 1/2, 150, 151, 151/1, 153, 160 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003, gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003 en gew. art. 36, 50, 53, 54, 55, 56, 61, 95, 110 en 111 van het decreet 27 maart 2009

- 4.2.1., 6.1.1.lid 1.1°, 6.1.41.§§1 en 3, 6.1.42, 6.1.43, 6.1.44, 6.1.46 en 6.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 36 van de wet van 7 februari 2003
- 2 en 3 van de wet van 28 december 2011
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 58 van het KB van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 91 van het KB van 12 december 1950
- 1385bis van het Gerechtelijk Wetboek
- 1, 8 en 18bis van de wet van 29 juni 1964

6. Beslissing

Het hof,

Na herneming van de zaak in zijn geheel,

Beslist op grond van de hoger vermelde redenen, binnen de perken van de hogere beroepen, zoals hierna bepaald, op tegenspraak.

Met eenparigheid van stemmen.

Het tussenarrest van 3 april 2013 verder uitwerkend;

Op strafrechtelijk gebied

1. met betrekking tot de beklaagde

Bevestigt het bestreden vonnis, behoudens wat hierna gezegd wordt over de kosten, en mits deze wijzigingen:

Verplicht de beklaagde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan occasionele redders een bedrag te betalen van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met 50 opdeclemen en alzo gebracht op HONDERDVIJFTIG EURO;

Legt aan de veroordeelde een vergoeding op van EENENVIJFTIG EURO en TWINTIG CENT;

2. met betrekking tot de beklaagde

Bevestigt het bestreden vonnis in zover de beklaagde schuldig werd verklaard aan de haar ten laste gelegde feiten;

Wijzigd het bestreden vonnis voor het overige;

Veroordeelt de beklaagde tot een geldboete van VIJFHONDERD EURO Te vermeerderen met 45 opdeclemen en alzo gebracht op TWEEDUIZEND ZEVENHONDERDVIJFTIG EURO, met uitstel van tenuitvoerlegging voor de helft van de opgelegde geldboete en dit voor een duur van DRIE JAAR vanaf heden;

Verplicht de beklaagde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan occasionele redders een bedrag te betalen van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met 50 opdeclemen en alzo gebracht op HONDERDVIJFTIG EURO;

Legt aan de veroordeelde een vergoeding op van EENENVIJFTIG EURO en TWINTIG CENT;

Met betrekking tot de herstellvordering

Verklaart de herstellvordering gegrond;

Beveelt beklagden solldair de plaats in de oorspronkelijke staat te herstellen, hetgeen impliceert:

1. de afbraak/verwijdering van

- de verharding in klinkers met een oppervlakte van 23 m x 52 m tegen de achtergevel van de 2 loodsen
- de muur in gevelsteen rond deze verharding met aan de achterzijde een poortopening en rechts een deuropening, alsmede meerdere ramen

- de verharding in beton achter de binnenkoer, dienstig als stapelruimte voor materialen
- de verharding in klinkers tussen beide loodsen
- het afdak op metalen palen tegen de achtergevel van de woning - stal met een oppervlakte van 5,50 m x 14 m, een hoogte van 3,20 m en afgedekt met geprofileerde staalplaat
- het vloerdek in klinkers onder dit afdak
- de gemetselde keermuur (hoogte 2 m) die de vijver scheidt van het maaiveld van de voorliggende woning
- de metalen trap
- het terras aan de voorzijde van de vijver met een oppervlakte van 8 m x 8 m
- de afsluiting in metaal rond het terras
- de verharding in klinkers rond de vijver
- de afsluiting rond de vijver met metalen kettingpaaltjes
- de uitbreiding van de leefruimte van de woning aan de achterzijde ter hoogte van het terras
- het eiland in de vijver
- het bruggetje

2. het aanschuiven van de oevers van de vijver zodat een zacht glooiende helling ontstaat

binnen de termijn van TWEE JAAR ingaande vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Beveelt, voor het geval de plaats niet binnen 2 jaar na het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest in de vorige staat wordt hersteld, en/of het strijdige gebruik niet binnen die termijn wordt gestaakt, zoals hiervoor gezegd, dat de stedenbouwkundig inspecteur, het college van burgemeester en schepenen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van de beklaagden;

Zegt dat de overheid die het arrest uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats of van de staking van het strijdig gebruik te verkopen, te vervoeren en te verwijderen;

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid die het arrest uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank;

Veroordeelt beklaagden, voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan, solidair tot betaling aan de stedenbouwkundig inspecteur van een dwangsom van HONDERDVIJFENTWINTIG EURO per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre huldig arrest vooraf werd betekend;

De kosten

Veroordeelt de beklaagden solidair tot de kosten gerezen op de strafvordering en de herstellvordering in belde aanleggen, deze voorgesloten door de openbare partij in totaal begroot op 418,63 euro.

Dit arrest is gewezen te Antwerpen door het hof van beroep, 12e kamer,
samengesteld uit:

N. Snelers   voorzitter

L. Knapen   raadsheer

J. Daenen   raadsheer

en in openbare terechtzitting van 05 februari 2014

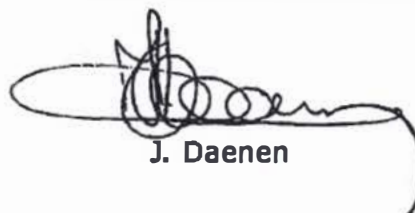
uitgesproken door voorzitter N. Snelers.

In aanwezigheid van advocaat-generaal L. De Mot

met bijstand van griffier J. Geysmans

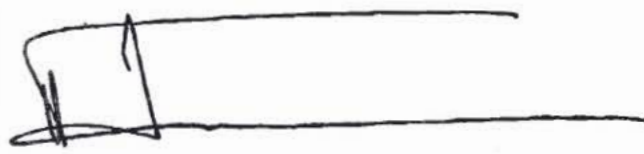
J. Geysmans

J. Daenen

L. Knapen

N. Snelers